

~~'Αποπέλλω πρὸς τοὺς Λευτοκάρδους τοῦ Θερίσου, οὓς
ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου, τοὺς κάτωθι στίχους ποιήμα
τῆς παιδείας μου μαύρα.~~

ΤΟ ΘΕΡΙΣΟ

Λιθόντες ποῖος Σᾶς γέννησε
ποῖα ἔνδοξα μητέρα,
ποῖος τόπος Σᾶς ἀνέθρεψε
στὴν Κρήτη εἰδὼ πέρα;
Ποῖε μανὰ Σᾶς ἐθύλαξε
με τὸ ἀγὸ τῆς γάλα,
ποῖος δάσκαλος Σᾶς διδάξε
αἰσθήματα μεγάλα;
'Ανδρικομέναι μου ψυχῆ
ποῦ βγήκατε στὰ βουνά,
ἐν αὐτοῦ πάνω στὰ κλαδί;
ἀκουστε μὲ λαλιά.

Θάνα τῆς Κρήτης ἡ φωνὴ
θὰ ὄγαιν' ἀπὸ τὴν καρδίᾳ σας
καὶ θὰ τὴν στέλλει πρὸς Ἑσᾶς
τὰ ἔνδοξα παιδιὰ τῆς.
Γιὰ ν' ἀκουσθῆ στὰ πέρατα
πῶς ἡ Κρήτη μας καὶ πάλι
πάλιν ἐπαναστάτησε
τὸ Ἑβρώπης τὴν ἀγκάλῃ.
Γιατί εἶναι ὁ πόνος τῆς πολὺς
ὄλον τὴν κόσμον ἐκπλήττει,
καὶ θ' ἀποκτήσῃ ὅτι ζητεῖ
ἢ κάλλιον ἀποθνήσκει.

Γιὰ νὰ κουσθῆ στὰ πέρατα
πῶς ἡ Κρήτη μας δὲν παθεῖ,
νὰ διδῆ ἀνάγκη ἡσυχίας
ἀσέβους εἰς τὴν πάλιν.

Λιοντάρια ἔρακουετὰ

Καὶ ὅτι τὰ βουνά αὐτὰ
ποῦ μ' ἀνθῆ εἰν' στολισμένα,
κι' εἰς κάθε τόπο θρίσκονται
κόκκαλα σκορπισμένα.

ἔμαθαν νὰ βαδίζουσι μόνω

Γ. ΔΑΓΟΥΜΙΤΖΑΚΗΣ

(Σπουδαστής)

68/2

Ἐφημ. "Τὸ Θέριον"

φ. 15 ἕως 28 Αὐγούστου

1905

657. 4

Σ.Σ. : Τό παραπάνω βούλημα αναδιο-
 -ρίεψε από την Έμφερεια "Τό
 Θέριον" (φυλ. 15 τμ 28ης Αύγουστου
 1905) ωσ' έβγαζε μέινη την έσοχή,
 ό ωρύτανη της κρητικης δημοκρα-
 -τίας, Γιάν. Γ. Παπαδάκης, στα
 άδάτμα βουνα ως θεριον.

965
 765

 1170